Lieta Nr.131029916

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2017.gada 31.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa tiesnese I.Vanaga
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, iesniegtās sūdzības par Rīgas domes Satiksmes departamenta 2016.gada 26.maija lēmumu Nr.DS-16-1452-nd.

Aprakstošā daļa

Rīgas pašvaldības policijas inspektore V.Osovska 2016.gada 10.martā plkst.14.30 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV 192152, par to, ka 2016.gada 2.februārī plkst.22.50 SIA "/Nosaukums/" uz ceļa Rīgā, Bīskapa gātē 3, ar vieglo taksometru /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, veica pasažiera pārvadājumu Vecrīgā, nesaņemot speciālo atļauju vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā, kā arī taksometrs nebija aprīkots ar Rīgas Domes 13.10.2015. saistošo noteikumu Nr.171 8.pielikumam atbilstošu taksometra atšķirības zīmi (emblēmu), proti, emblēmā bija norādīts centrāles tālrunis 8500, nevis pārvadātāja tālrunis. Tādējādi tika pārkāptas neatbilst Rīgas domes Saistošo noteikumu Nr.171 (turpmāk tekstā - RDSN Nr.171) 25.punkta 3.apakšpunkta, 65.punkta prasības un 46.punkta, 64.punkta prasības.

Ar Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājumu pārvaldes Kontroles dienesta priekšnieka M.Višņevska 2016.gada 31.marta lēmumu Nr.272/2016-ls un 2016.gada 26.maija lēmumu par pārrakstīšanās kļūdas labojumu Nr.272-1/2016-ls SIA "/Nosaukums/" par administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība RDSN Nr.171 65.punktā piemērots naudas sods 150 EUR apmērā un par administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība RDSN Nr.171 64.punktā piemērots naudas sods 350 EUR apmērā. Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, SIA "/Nosaukums/" noteikts galīgais naudas sods 350 EUR apmērā. Par minēto lēmumu SIA "/Nosaukums/" iesniedza sūdzību, lūdzot Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienesta 2016.gada 31.marta lēmumu Nr.262/2016-ls atcelt.

Ar Rīgas domes Satiksmes departamenta direktora V.Reinbaha 2016.gada 26.maija lēmumu Nr.DS-16-1452-nd nolemts atcelt Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājuma pārvaldes Kontroles dienesta priekšnieka M.Višņevska 2016.gada 31.marta lēmumu Nr.272/2016-ls daļā par administratīvā soda uzlikšanu par pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta RDSN Nr.171 64.punktā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu šajā daļā, jo izvērtējot lietas materiālus, secināts, ka nav pierādīts fakts, ka pa taksometra, ar valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, emblēmā norādīto telefonu nav iespējams sazināties ar pārvadātāju, kas sniedz komercpārvadājuma pakalpojumus ar minēto taksometru. Turklāt netika konstatēta tāda administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme kā objekts, tas ir, nav pierādīts kādā veidā Iesniedzēja darbība apdraudēja pilsoņu (pasažieru) tiesības sazināties ar pārvadātāju, kā arī valstī noteikto kārtību pasažieru komercpārvadājumu jomā. Savukārt ar minēto lēmumu nolemts atstāt negrozītu Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājumu pārvaldes Kontroles dienesta priekšnieka M.Višņevska 2016.gada 31.marta lēmumu Nr.272/2016-ls daļā par administratīvā soda uzlikšanu 350 EUR apmērā par pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība RDSN Nr.171 65.punktā, bet Iesniedzēja sūdzību noraidīt.

Tiesā 2016.gada 18.jūlijā saņemta SIA "/Nosaukums/" sūdzība par Rīgas domes Satiksmes departamenta 2016.gada 26.maija lēmumu Nr.DS-16-1452-nd atcelšanu.

Sūdzībā SIA "/Nosaukums/" norāda, ka Rīgas domes Satiksmes departamenta 2016.gada 26.maija lēmumā Nr.DS-16-1452-nd norādīts, ka 2016.gada 2.februārī Bīskapa gātē 3, Rīgā, Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes amatpersonas veica SIA "/Nosaukums/" taksometra, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pārbaudi. Pārbaudes laikā konstatēts, ka taksometra vadītājs /pers. F/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība RDSN Nr.171 46.punktā, kas nosaka, lai veiktu pasažieru pārvadājumus ar vieglajiem taksometriem Vecrīgā, pārvadātājam ir jāsaņem speciālā atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā (turpmāk - atļauja). Par noteikumu 46.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 50 EUR, bet pārvadātājam - 350 EUR. Atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai, iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Saskaņā ar RDSN Nr.171 63.punktu, Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienests kontrolē šo saistošo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo saistošo noteikumu pārkāpšanu. No Rīgas domes 2006.gada 24.janvāra nolikuma Nr.35 "Rīgas domes Satiksmes departamenta nolikums" neizriet, ka Satiksmes departaments būtu devis Rīgas pašvaldības policijai tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par RDSN Nr.171 46.punkta pārkāpumiem. No minētā izriet, ka Pašvaldības policijas amatpersonām, RDSN Nr.171 ierobežo tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolus. Saskaņā ar RDSN Nr.171 50.punktu, Departamenta lēmums par atļaujas piešķiršanu tiek paziņots trīs darba dienu laikā no Departamenta lēmuma pieņemšanas dienas, publicējot to Departamenta tīmekļa vietnē www.rdsd.lv. Tā kā lēmums par atļaujas pieņemšanu tiek paziņots trīs darba dienu laikā, publicējot to Departamenta tīmekļa vietnē (http://rdsd.lv/ielu-infrastruktura/vieglie- taksometri/pieskirtas-atlaujas-vieglo-taksometru-iebrauksanai-vecriga), pārvadātājam nav iespējas ātrāk pārliecināties par atļaujas piešķiršanu. Minētajā vietnē nav arī norādīts datums, no kura pārvadātajam ir piešķirta atļauja. Minēto noteikumu 66.punkts nosaka, ka RDSN 5.punkts, 46.punkts un 8.pielikums stājas spēkā 2016.gada 1.februārī. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas amatpersonām 2016.gada 2.februārī Bīskapa gātē 3, Rīgā nav un nebija iespējams pārliecināties par to, vai pārvadātājam ir piešķirta atļauja, kā arī par to, no kura datuma šī atļauja ir piešķirta. Vēl jo vairāk, par to nav iespējams pārliecināties dienu pēc RDSN Nr.171 46.punkta spēkā stāšanās dienas. Dotajā gadījumā izveidojas absurda situācija, kurā pārvadātājam, iesniedzot RDSN Nr.171 noteiktajā kārtībā paredzētos dokumentus, tiek liegta iespēja veikt pasažieru pārvadājumus ar vieglajiem taksometriem Vecrīgā līdz 2016.gada 3.februārim vai trīs darba dienām no atļaujas faktiskas saņemšanas. Iestādes direktors nepareizi ir interpretējis Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu, kas nosaka, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Veids, kādā administratīvo aktu paziņo adresātam — rakstveidā, mutvārdos vai citādi —, neietekmē tā stāšanos spēkā. Konkrētās atļaujas ietver sevī materiāltiesisko termiņu, proti, atļauja (labvēlīgs administratīvais akts - obligāts) stājas spēkā ar lēmuma par atļaujas piešķiršanu pieņemšanas brīdi, savukārt Pašvaldības policijas darbiniekiem nav iespējams pārliecināties par atļaujas

piešķiršanu, līdz tā nav publicēta Rīgas domes Satiksmes departamenta mājaslapā, lai arī tā ir stājusies spēkā jau ātrāk. Tas nozīmē, ka Pašvaldības policijas amatpersonas nevar konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, jo tām nav pieejama informācija par atļaujas spēkā esamību, kā arī konkrētu datumu un laiku, kad pieņemts lēmums pat atļaujas izsniegšanu. Saistošo noteikumu Nr.171 49.punkts nosaka, ka Departaments viena mēneša laikā pēc 48.punktā minēto dokumentu saņemšanas, bet ne ātrāk kā Komisija ir pieņēmusi lēmumu par licences izsniegšanu, pieņem lēmumu par atļaujas piešķiršanu vai lēmumu par atteikumu piešķirt atļauju. Departaments pieņem lēmumu par atteikumu piešķirt atļauju pārvadātājam, ja pēdējā gada laikā pārvadātājam piešķirtā atļauja ir anulēta. Minēto noteikumu 56.punkts nosaka, ka nodeva jāsamaksā pirms atļaujas piešķiršanas, un atļaujā piešķirto tiesību neizmantošanas gadījumā samaksātā pašvaldības nodeva netiek atmaksāta. Ņemot vērā to, ka Rīgas domes Satiksmes departamenta mājaslapā rekvizīti pašvaldības nodevas samaksai tika ievietoti tikai 2016.gada 18.janvārī un Departamentam ir pienākums pieņemt lēmumu par atļaujas piešķiršanu vai lēmumu par atteikumu piešķirt atļauju viena mēneša laikā no dokumentu saņemšanu, tajā skaitā, nodevas apmaksas apliecinoša dokumenta saņemšanas, rodas absurda situācija, jo Rīgas domes Satiksmes departaments faktiski, ievērojot Saistošos noteikumus Nr.171, var liegt pārvadātājam saņemt atļauju veikt pasažieru pārvadājumus ar vieglajiem taksometriem Vecrīgā līdz 2016.gada 18.februārim, un papildus trīs darba dienas līdz faktiski piešķirtās atļaujas publicēšanai (paziņošanai pārvadātājam), sodot gan pārvadātāju, gan vieglā taksometra vadītāju par minēto noteikumu pārkāpumu. SIA "/Nosaukums/", ir piešķirta atļauja, par ko ir iespējams pārliecināties Rīgas domes Satiksmes departamenta tīmekļa vietnē www.rdsd.lv, kā to savos paskaidrojumos norādīja pilnvarotā persona. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Proti, administratīvais pārkāpums ir novērsts. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pants "Administratīvā soda mērķis" nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Dotajā gadījumā Rīgas domes Satiksmes departamenta Kontroles dienests un Rīgas domes Satiksmes departamenta direktors, piemērojot sūdzības iesniedzējam administratīvo sodu, nesasniedz administratīvā soda mērķi, ir pārkāpis LAPK procesuālo kārtību, ir formāli piemērojis normatīvos aktus, neskatot lietu pēc būtības un nevērtējot lietā būtiskus apstākļus. Šāda formāla tiesību normu piemērošana, ierobežojot pārvadātāja un pārvadātāja vieglo taksometru vadītāju tiesības, saucot gan pārvadātāju, gan taksometra vadītāju pie administratīvās atbildības īsi pēc RDSN spēkā stāšanās, negodprātīgi un formāli pilda likuma "Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 11.punktā noteikto autonomo funkciju - izsniegt atļaujas un licences komercdarbībai, ja tas paredzēts likumos. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja darbībās nav RDSN Nr.171 46.punktā paredzētā pārkāpuma sastāva, proti, tas nav konstatēts un pierādīts LAPK noteiktajā kārtībā, līdz ar to sūdzības iesniedzējs nepamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības. Lūdz tiesu atcelt Iestādes Lēmumu.

Motīvu daļa

Tiesa izvērtējusi lietas materiālus secina, ka sūdzība ir noraidāma.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpumu faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi lietas materiālus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami un tie pierāda pārkāpumu esamību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pantu administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā. Šā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama ar administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar RDSN Nr.171 "Vieglo taksometru pārvadājumu licencēšanas un pašvaldības nodevas par vieglo taksometru iebraukšanu īpaša režīma zonā saistošie noteikumi" 46.punktu, lai veiktu pasažieru pārvadājumus ar vieglajiem taksometriem Vecrīgā, pārvadātājam ir jāsaņem speciālā atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā (turpmāk – atļauja). Savukārt 64.punkts paredz, ka par šo saistošo noteikumu 46.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 50 euro, bet pārvadātājam – 350 euro.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par RDSN Nr.171 „Vieglo taksometru pārvadājumu licencēšanas un pašvaldības nodevas par vieglo taksometru iebraukšanu īpaša režīma zonā saistošie noteikumi" 64.punktu, ir jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējam 2016.gada 2.februārī nebija RDSN Nr.171 „Vieglo taksometru pārvadājumu licencēšanas un pašvaldības nodevas par vieglo taksometru iebraukšanu īpaša režīma zonā saistošie noteikumi" 46.punktā noteiktā atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā.

Tiesa izvērtējot SIA "/Nosaukums/" sūdzībā norādītos apstākļus, secina, ka ar Rīgas pašvaldības policijas inspektores V.Osovskas 2016.gada 10.martā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV 192152 pierādīts, ka 2016.gada 2.februārī plkst.22.50 SIA "/Nosaukums/" uz ceļa Rīgā, Bīskapa gātē 3, ar vieglo taksometru /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, veica pasažiera pārvadājumu Vecrīgā, nesaņemot speciālo atļauju vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā.

2016.gada 2.februāra vieglo taksometru pārbaudes akts pierāda, ka transportlīdzeklim /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, nav speciālā atļauja vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā, saskaņā ar RDSN Nr.171 46. un 64.punktu. Taksometra vadītājs /pers. F/ iepazinies ar pārbaudes aktu, ko apstiprināja ar savu parakstu.

Apskates protokols pierāda, ka /pers. F/ veica pasažiera pārvadājumus ar taksometru /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (pārvadātājs SIA "/Nosaukums/"), Vecrīgā bez speciālas atļaujas vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā.

Maksājuma uzdevums Nr.93 apliecina, ka SIA "/Nosaukums/" 2016.gada 16.februārī ir veicis pašvaldības nodevas par iebraukšanu Vecrīgā apmaksu, savukārt 2016.gada 17.februārī Rīgas domes Satiksmes departamentā saņemts pieteikums speciālās atļaujas vieglo taksometru (vieglā taksometra) iebraukšanai Vecrīgā saņemšanai.

Rīgas pašvaldības policijas inspektores V.Osovskas 2016.gada 10.martā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZV 192152 kopsakarā ar vieglo taksometru pārbaudes aktu, apskates protokolu pārliecina tiesu par administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajos apstākļos notikušo pārkāpumu.

Tiesas ieskatā, nav pamatota sūdzības iesniedzēja norāde, ka pārvadātājam nav iespējas ātrāk pārliecināties par lēmuma par atļaujas pieņemšanu, nekā tas ir publicēts Departamenta tīmekļa vietnē, tādējādi arī Rīgas pašvaldības policijas amatpersonām nebija iespējams pārliecināties par to, vai pārvadātājam ir piešķirta atļauja, kā arī par to, no kura datuma šī atļauja ir piešķirta.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar RDSN Nr.171 49.punktu departaments viena mēneša laikā pēc 48.punktā minēto dokumentu saņemšanas, bet ne ātrāk kā Komisija ir pieņēmusi lēmumu par licences izsniegšanu, pieņem lēmumu par atļaujas piešķiršanu vai lēmumu par atteikumu piešķirt atļauju. Departaments pieņem lēmumu par atteikumu piešķirt atļauju pārvadātājam, ja pēdējā gada laikā pārvadātājam piešķirtā atļauja ir anulēta. Savukārt minēto noteikumu 50.punkts nosaka, ka departamenta lēmums par atļaujas piešķiršanu tiek paziņots trīs darba dienu laikā no Departamenta lēmuma pieņemšanas dienas, publicējot to Departamenta tīmekļa vietnē www.rdsd.lv.

Tiesas ieskatā Iestāde Lēmumā pareizi interpretējusi, ka Departamenta pieņemtais lēmums par atļaujas piešķiršanu iebraukšanai Vecrīgā ir uzskatāms par administratīvo aktu, tādējādi uz minēto lēmumu ir attiecināmi Administratīvā procesa likuma noteikumi.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Veids, kādā administratīvo aktu paziņo adresātam — rakstveidā, mutvārdos vai citādi —, neietekmē tā stāšanos spēkā. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka administratīvo aktu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam.

Paziņošanas likuma 11 .panta trešā daļa paredz, ka iestāde dokumentu paziņo ar publikāciju savā mājaslapā internetā ārējos normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu dokuments uzskatāms par paziņotu nākamajā darba dienā pēc tā publiskas paziņošanas.

Līdz ar to departamenta pieņemtais lēmums par speciālās atļaujas vieglo taksometru iebraukšanai Vecrīgā piešķiršanu stājas spēkā nevis brīdī, kad minētais lēmums faktiski ir pieņemts, bet pēc tā paziņošanas, tas ir, nākamajā dienā pēc attiecīgās informācijas publicēšanas departamenta mājaslapā, tādējādi nebija iespējams, ka atļauja bija piešķirta un stājas spēkā ātrāk, nekā tas tika publicēts departamenta mājaslapā.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pārvadātajam SIA "/Nosaukums/" pārbaudes brīdī nebija piešķirta atļauja iebraukšanai Vecrīgā, tādējādi Rīgas pašvaldības policijas darbinieks, pārbaudes laikā varēja pārliecināties par minētās atļaujas neesamību pārvadātājam SIA /Nosaukums/, līdz ar to pamatoti sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu.

Turklāt, tiesa pievienojas Iestādes Lēmumā norādītajam, ka informāciju ar rekvizītiem un kontu, kurā ieskaitāma nodeva par atļaujas saņemšanu, pārvadātājs varēja uzzināt, sazinoties ar departamentu, kura kontakti ir vispārpieejami un atrodami departamenta mājaslapā, līdz ar to nepamatota ir sūdzības Iesniedzēja norāde par novēlotu rekvizītu publicēšanu departamenta mājaslapā, no kā ir atkarīga atļaujas saņemšana.

Attiecībā uz SIA "/Nosaukums/" sūdzībā esošo norādi, ka pašvaldības policijas amatpersonām RDSN Nr.171 ierobežo tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolus, tiesa vērš uzmanību, ka tiesību normu juridiskais spēks ir atkarīgs: 1) no institūcijas, kura to ir pieņēmusi, 2) no tiesību normas pieņemšanas kārtības. Piemēram, tiesību normai, kuru pieņēmusi Saeima, ir augstāks juridiskais spēks nekā tiesību normai, kuru pieņēmusi pašvaldība.

Turklāt Iestāde Lēmumā pareizi norādījusi, ka saskaņā ar likuma „Par policiju" 19.panta sesto daļu pašvaldības policijas darbiniekam savas kompetences ietvaros ir visas šā likuma 12.panta pirmās daļas 1.— 6., 8.—12., 14.1, 14.3, 15., 17., 20., 21., 24., 26.-28., 31., 32. un 34.punktā minētās tiesības. Savukārt likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

Līdz ar to pašvaldības policijas darbiniekam bija tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par konstatēto pārkāpumu pamatojoties uz likumu „Par policiju" un tas nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Attiecībā par sūdzības iesniedzēja norādi, ka atļauja ir piešķirta un administratīvais pārkāpums ir novērsts, līdz ar to sūdzības iesniedzējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, tiesa norāda, ka protokols sastādīts par pārkāpumu, kas tika konstatēts 2016.gada 2.februārī un pie administratīvās atbildības saucamā persona pārkāpumu novērsa tikai pēc pārkāpuma fiksēšanas. Pārkāpuma novēršana ir vērtējama kā atbildību mīkstinošs apstāklis, piemērojot sodu noteiktās sankcijas ietvaros, bet tas nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, jo pārkāpuma novēršana nepadara pārkāpumu par nebijušu. Savukārt personas administratīvā sodīšana neatbrīvo personu no tiesiskā pienākuma izpildes, proti, pārkāpuma seku novēršanas.

Turklāt, tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (*Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa*). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka Rīgas pašvaldības policijas darbinieks būtu personīgi ieinteresēts sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu, sagrozot lietas faktiskos apstākļus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secina, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, attiecināmi un pieļaujami konkrētās lietas izskatīšanā, turklāt, kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina SIA "/Nosaukums/" vainīgumu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā.

SIA "/Nosaukums/" sūdzībā norādītie apstākļi nav atzīstami par pamatu SIA "/Nosaukums/" atbrīvošanai no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un uzliktā soda atcelšanai, jo tiesa negūst apstiprinājumu sūdzībā minētajiem argumentiem. Turklāt SIA "/Nosaukums/" sūdzībā norādītie apstākļi ir jau vērtēti Iestādes Lēmumā un tiesas ieskatā SIA /Nosaukums/ sūdzībā norādītie apstākļi ir kā arguments, izvairīties no administratīvās atbildības.

Izvērtējot lietas materiālus savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka administratīvais sods ir uzlikts pamatoti un tas atbilst normatīvo aktu prasībām un soda mērķim. Lietā nav konstatēti apstākļi Lēmuma atcelšanai.

Ievērojot minēto sūdzība ir noraidāma, savukārt Iestādes Lēmums ir likumīgs un pamatots, tāpēc atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļā

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$ pantu un 289.$^{13}$ pantu, tiesa

nosprieda

Rīgas domes Satiksmes departamenta 2016.gada 26.maija lēmumu Nr.DS-16-1452-nd atstāt negrozītu, bet SIA "/Nosaukums/" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams 2017.gada 31.martā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* I.Vanaga